

Psykolog

Klager

Oslo, 26.03.2019
FER-sak:30/18K

FAGETISK KLAGESAK - KONKLUSJON

Klager:

Innklaget psykolog:

Norsk psykologforening (NPF), Fagetisk råd (FER) mottok klagen 18.09.18 og sluttbehandlet klagen i sitt møte 25.03.19.

Saken ble behandlet av rådets faste medlemmer. Det ble fattet følgende vedtak:

5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort. Innklaget psykolog gis kollegial veiledning.

Begrunnelsen for FERs vedtak er beskrevet nedenfor.

SAKSGANG:

- 18.09.18 FER mottok brev fra klager med klage på Psykologforeningens medlem.
- 26.11.18 FER vurderte henvendelsen i møte og vedtok å utrede saken som en fagetisk klagesak.
- 27.11.18 Innklaget psykolog ble tilskrevet med anmodning om innen fire uker å redegjøre for klagen under henvisning til spesielle punkter i "Ethiske prinsipper for nordiske psykologer" (EPNP).
- 02.01.19 Psykologen ba om utsettelse.
- 25.01.19 FER mottok redegjørelse fra psykologen.
- 25.01.19 Redegjørelsen ble sent til klager med anmodning om innen to uker å kommentere psykologens redegjørelse. Det har ikke kommet ytterligere kommentarer og følgelig heller ikke sluttkommentarer fra psykologen.
- 25.03.19 FER sluttbehandlet saken.

BAKGRUNN FOR KLAGEN

Klagen dreier seg om at innklaget psykolog skal ha brutt de fagetiske retningslinjene i forbindelse med sitt arbeid som sakkyndig i en tvistesak mellom tidligere ektefeller om bosted og samvær for deres felles barn. Psykologen var først oppnevnt etter § 61.1 (mekler) deretter etter § 61.3 (utredning). Klager er mor til barnet. Klagen er omfattende og er organisert direkte rundt punktene i etiske prinsipper for nordiske psykologer (EPFP).

Klager opplyser at det ble avholdt fire saksforberedende møter før hovedforhandlingen i tvistesaken. Partene forlikte saken under hovedforhandlingen. Psykologen deltok på samtlige saksforberedende møter og under hovedforhandlingen. Mandatet til psykologen var å «vurdere hvor [barnet] skal bo fast og hvilket samvær den andre av foreldrene skal ha». Psykologen hadde flere samtaler med partene, observerte samspill samt innhentet komparentopplysninger som en del av utredningen.

I løpet av utredningen ble klager forelagt et brev som var skrevet av farmor til barnet. Her ble det fremsatt påstander om klagers oppvekst, bl.a. at hun var blitt mishandlet og misbrukt av sin egen far, og at hun rømte til et krisesenter da hun var 18 år gammel. Klager har bestridt riktigheten av disse opplysningene og hennes advokat ba om å få utlevert brevet. Dette nektet imidlertid farmoren med henvisning til fars advokat. Psykologen rettet seg etter dette og nektet å utlevere brevet. Spørsmålet om utlevering av brevet ble brakt inn for rettslig høring, gikk helt til Høyesterett og endelig kjennelse fra lagmannsretten forelå først xx.xx.17, tett opp til hovedforhandlingen i tvistesaken. Kjennelsen var at brevet skulle utleveres.

Ifølge klager forklarte psykologen seg avvikende fra sin egen rapport i retten og hennes advokat ba derfor om en skriftlig tilleggsuttalelse som gjenspeilte psykologens uttalelse i retten. Dette ble imidlertid avslått i og med at saken var avsluttet.

Klager hevder at psykologen i sitt arbeid har opptrådt i strid med de fagetiske prinsippene, bl.a. pkt. II.1. (Respekt for personens rettighet og verdighet). Det vises til at psykologen ukritisk har valgt å gjengi farmors notat i rapporten, et notat som inneholder udokumentert påstander og som psykologen heller ikke selv har undersøkt riktigheten av. Påstandene er heller ikke sjekket ut hverken med morfar eller øvrige slektninger. Det vises også til at far, motparten i tvistesaken, har delt rapporten med barneverntjenesten. Ifølge klager gjengir far vurderinger som er gjort i rapporten, til tross for at psykologen gikk bort fra disse i sitt vitneprov i retten. Klager har videre en frykt for at barnet på et senere tidspunkt vil få tilgang til rapporten og er redd for hvordan det vil påvirke henne.

Klager har i tvistesaken også blitt møtt med påstander fra motparten om at hun har en psykisk lidelse, en fødselsdepresjon. Dette er gjengitt i rapporten, men ikke nærmere undersøkt. Ifølge klager uttalte psykologen i retten at han forstår at dette er ugreit å få dette stemplet og at klager, etter hans vurdering, ikke har noen psykisk lidelse. Klager opplever det imidlertid som krenkende at dette ikke er redegjort for i rapporten. I rapporten har psykologen også beskrevet mye skepsis og mistenksomhet hos mor samt at hun virket irritert og krevende når han tar opp punktene i brevet med henne. Klager mener at det er naturlig at hun reagerte på de alvorlige påstandene i brevet fra den tidligere svigermoren og er kritisk til at psykologens subjektive inntrykk av henne blir stående uforklart. I samtalene som ligger til grunn for rapporten, kom også psykologen med uttalelser som klager opplevde som at han la svigermorens forklaring til grunn. Det blir også gjengitt et vurderingsavsnitt der psykologen forsøker å forklare klagers atferd med utgangspunkt i hennes relasjon til sin far. Klager mener at denne hypotesen bygger på påstandene i brevet og opplever dette som krenkende. Klager hevder også at psykologen ukritisk har gjengitt påstander fra far som antyder at hun ikke hadde noe kontakt med sin far,

samt at hun angivelig hadde fortalt ektemannen om mye alkohol og vold i barndomshjemmet. Dette står også uimotsagt i rapporten.

Klager hevder at en samspillsobservasjon som ble foretatt av henne og datteren strider mot de fagetiske prinsippene. Psykologen kom med en del kritiske bemerkninger til samspillet, men har, ifølge klager, unnlatt å forfølge andre mulige forklaringer på barnets atferd og samspillet med mor. Det hevdes også at psykologen lot barnet kjøre alene i bil sammen med far, til tross for at det var bestemt at det skulle være tilsyn under samværene.

Klager mener videre at psykologens rapport strider mot de etiske prinsippene pkt. II.2 (kompetanse) da den for det meste mangler psykologfaglige vurderinger av det som er det sentrale i mandatet, nemlig spørsmålet om bosted og samvær. I retten hadde psykologen, ifølge klager, omfattende vurderinger av dette, mens de elementene han fremholdt der, er fraværende i rapporten. Det hevdes videre at psykologen ikke har satt seg tilstrekkelig inn i sakens dokumenter, og heller ikke har gjengitt disse korrekt. Klager hevder at dersom psykologen hadde leste dokumentene, hadde han på en helt annet måte kunnet være kritisk til en del av de påstandene som ble fremsatt av klagers motpart i tvistesaken.

Klager hevder at psykologen ikke har forstått konsekvensene av sitt arbeid og sin rapport, og dermed brutt de fagetiske prinsippene II.3 (ansvar). Ifølge klager sa psykologen i retten uoppfordret at rapporten var ubalansert og redegjorde for en del av punktene som burde vært drøftet ytterligere når det gjelder fars fungering. I ettertid har imidlertid far brukt rapporten overfor andre instanser (f.eks. familievernkontoret), instanser som ikke har muligheten til å høre psykologens nyanseringer og utdypinger. Videre mener klager at det også er en ubalanse når det gjelder utvalg av komparanter og samtaleform. Klager hevder at psykologen kun har snakket med venner av far og ikke av henne. Mens psykologen, overfor henne, hadde en direkte og konfronterende stil, unnlot han å følge opp far på samme måte. Dette til tross for at det fremkom alvorlige opplysninger om fars fungering i sakens dokumenter, bl.a. fysisk og psykisk voldsutøvelse overfor klager. Klager mener at hennes versjon ble avfeid og viser til en uttalelse der psykologen uttaler at hun: «tegner i utpreget grad et svart/hvitt-bilde som ikke kan være korrekt». Han har heller ikke, ifølge klager, klart å se hennes positive egenskaper.

Klager viser videre til at psykologen ikke gjenga eller ikke la tilstrekkelig vekt på sentrale opplysninger han fikk fra klagers søster og svoger. Han ba også om skriftlig uttalelse fra disse, men har senere fremholdt at de sendte ham uttalelsen uoppfordret. Avslutningsvis vises det til at klagers versjon er blitt vurdert som troverdig av andre og hun berømmes for å ha gitt god omsorg.

I en oppsummering anmodes det om at FER foretar en helhetlig vurdering av psykologens arbeid i saken, spesielt det manglende samsvaret mellom rapporten og vitneprovet i retten. FER blir også bedt om å vurdere hvorvidt psykologen har holdt den standarden som forventes i saker om bosted og samvær.

Vedlagt rapporten er kopi av en rekke dokumenter, bl.a. diverse kjennelser knyttet til brevet fra farmor og besøksforbud for far, rettsbok fra forberedende møter og hovedforhandlinger i tvistesaken, diverse e-post korrespondanse, den sakkyndige rapporten og diverse skriv og uttalelser fra bl.a. barneverntjenesten og krisesenter.

FERS FØRSTE VURDERING

På bakgrunn av det ovenstående, åpnet FER saken for kontradiksjon.

Redegjørelse under henvisning til følgende prinsipper

For at rådet skulle ta stilling til det andre klagepunktet ba rådet om psykologens redegjørelse til klagen, som han hadde fått oversendt tidligere, med spesiell henvisning til følgende punkt i «Etiske prinsipper for nordiske psykologer»:

II.1 Respekt for personens rettigheter og verdighet

Psykologen viser respekt for og arbeider for å fremme utviklingen av hvert menneskes rettigheter, verdighet og integritet. Han/hun respekterer individets rett til privatliv, konfidensialitet, selvbestemmelse og autonomi, i samsvar med psykologens øvrige profesjonelle forpliktelser og med loven.

Respekt

Psykologen viser respekt for individets grunnleggende rettigheter, verdighet og integritet, og tilstreber å unngå at hans/hennes kunnskap anvendes på en måte som krenker, utnytter eller undertrykker individer.

Psykologen er oppmerksom på og respekterer den kunnskap, innsikt, erfaring og ekspertise som klienter, relevante tredje parter og allmennheten har og respekterer kollegers og andre yrkesgruppers særlige kompetanse, forpliktelser og ansvar.

Psykologen er oppmerksom på individuelle, rollemessige og kulturelle ulikheter basert på funksjonsnivå, kjønn, seksuell orientering, etnisk og nasjonal opprinnelse og tilhørighet, alder, religion, språk og sosioøkonomisk status, og på de begrensningene som ligger i egne kulturelle, klassemessige og kjønnsmessige forutsetninger.

Konfidensialitet og taushetsplikt

Psykologen respekterer individets rett til konfidensialitet gjennom å iaktta taushet om det som han/hun får rede på om klienter og andre under utøvelsen av yrket. Unntak fra taushetsplikten gjøres dersom det foreligger åpenbar fare for klienten eller andre. Psykologen kan også i henhold til loven være forpliktet til å gi fra seg opplysninger, og informerer derfor klienten om de begrensningene i taushetsplikten som følger av loven

Informert samtykke og valgfrihet

Psykologen gjør informert samtykke mulig gjennom å informere klienten om planlagte tiltak, og drøfter kontinuerlig sine handlinger og de sannsynlige følgene av disse, slik at klienten har et grunnlag for å velge om han/hun vil delta eller ikke.

Hvis en klient er mindreårig eller underlagt verge/formynder, innhentes informert samtykke under tilbørlig hensyntagen til de berørte personers selvstendighet.

Under dette punktet ba FER psykologen om å redegjøre for, og reflektere over, hvordan fremstillingen og vurderingen av partene i rapporten i tvistesaken blir opplevd av klager, spesielt hennes opplevelse av at fremstillingen og vurderingen bygger på udokumenterte og uriktige påstander om hennes tidligere bakgrunn og fungering. FER ba også psykologen å kommentere og reflektere over forskjellen mellom rapporten og vitneprovet i retten, samt de vurderinger som ble gjort da han valgte å holde tilbake brevet fra farmor. Det vises også til punkt II.2 i EPNP om kompetanse.

II.2 Kompetanse

Psykologen bestreber seg på å utvikle og opprettholde høy faglig kompetanse i sitt arbeide. Psykologen tilstreber bevissthet om sine faglige og menneskelige sterke og svake sider, slik at han/hun realistisk kan vurdere med hvilken kompetanse han/hun kan påta seg oppgaver. Psykologen påtar seg kun de oppgaver, tilbyr kun de tjenester og bruker kun de metoder han/hun er kvalifisert til gjennom utdanning, trening og erfaring.

Etisk bevissthet

En forutsetning for en høy faglig kompetanse er at psykologen er oppmerksom på de fagetiske prinsippene, og integrerer etiske vurderinger i sin profesjonelle praksis.

Kompetanse og kompetanseutvikling

Psykologen arbeider i overensstemmelse med vitenskapelige prinsipper og underbygget erfaring og ivaretar en kontinuerlig profesjonell utvikling. Psykologen skaffer seg kunnskap om den vitenskapelige og yrkesmessige utviklingen innenfor sitt arbeidsområde.

Kompetansebegrensninger

Psykologen praktiserer innenfor de grensene for sin kompetanse som følger av utdanning, trening, erfaring og personlig styrke og begrensning, og søker profesjonell hjelp og støtte i vanskelige situasjoner.

Metodebegrensninger

Psykologen er oppmerksom på de begrensningene som ligger i metoder og framgangsmåter og de begrensningene som ut fra dette må legges på de konklusjonene som kan trekkes.

Psykologen viser spesiell varsomhet når han/hun anvender metoder, hjelpemidler og teknikker som ennå befinner seg på utprøvningsstadiet og som ikke tilfredsstillende vanlige metodekrav, eller som psykologen ennå ikke behersker fullt ut.

Begrensninger i rammebetingelsene

Psykologen er oppmerksom på hvordan samfunnsmessige og arbeidsmessige betingelser kan fremme eller hemme hensiktsmessig bruk av hans/hennes kompetanse og metoder.

Under dette punktet ba FER psykologen om å redegjøre for, og reflektere over, klagers opplevelse av at rapporten har klare mangler når det gjelder vurderingen av sentrale punkt i mandatet, samt hennes påstand om at sentrale dokumenter og kilder er utelatt, galt gjengitt eller utilstrekkelig vektlagt. FER ba også psykologen kommentere klagers påstand om at dette har svekket hans evne til kritisk å kunne vurdere fakta i saken og å fremsette alternative forklaringer og hypoteser.

II.3 Ansvar

Psykologen er oppmerksom på det profesjonelle og vitenskapelige ansvaret han/hun har overfor sine klienter og overfor den organisasjon og det samfunn som han/hun lever og arbeider i.

Psykologen unngår å gjøre skade og er ansvarlig for sine handlinger. Han/hun forsikrer seg så langt det er mulig om at hans/hennes tjenester ikke misbrukes.

Ansvar

Psykologen tar selvstendig ansvar for kvaliteten og konsekvensene av sitt arbeid, men er samtidig klar over at han/hun av andre oppleves som representant for sin yrkesgruppe.

Unngåelse av misbruk/skade

Psykologen tilstreber å unngå at psykologisk kunnskap eller praksis blir misbrukt, og tar ansvar for at skade som er uunngåelig og som kan forutses blir gjort så liten som mulig. Psykologen deltar ikke i aktivitet som sikter mot at man med fysiske eller psykiske tvangsmidler (indoktrinering, «hjernevask», tortur) - eller med trussel om slike tvangsmidler:

Håndtering av etiske dilemmaer

Psykologen erkjenner at fagetiske dilemmaer forekommer, og at det er psykologens ansvar å klargjøre slike dilemmaer og rådføre seg med kolleger og/eller den nasjonale foreningen og å informere relevante andre om de kravene som de etiske prinsippene stiller.

Under dette punktet ba FER om at psykologen redegjorde for, og reflekterte over, egne vurderinger om mulige skadevirkninger av måten partene er fremstilt på, og hva som eventuelt ble gjort for å forebygge og begrense disse. Det vises også til punkt II.4 i EPNP (Integritet) punktet om redelighet og tydelighet

II.4 Integritet

Psykologen søker å fremme integritet innen forskning, undervisning og anvendt psykologi. Dette innebærer at psykologen opptrer ærlig, upartisk og respektfullt overfor relevante involverte parter. Han/hun forsøker å synliggjøre og klargjøre sin egen rolle i de ulike sammenhengene der han/hun arbeider.

Redelighet og tydelighet

Psykologen gir adekvate opplysninger om sine kvalifikasjoner, utdanning, erfaring, kompetanse og faglige tilknytning, og benytter bare de yrkesbetegnelser som utdanning, autorisasjon og stilling gir rett til.

Når psykologen uttaler seg i egenskap av psykolog, tilstrebes saklighet og nøyaktighet. Psykologen informerer om psykologisk yrkesutøvelse på en slik måte at misoppfatningen eller skade for fag eller yrke unngås.

Psykologen informerer på forhånd om de økonomiske vilkårene og vurderer nøye de følger det kan få for den profesjonelle relasjonen dersom han/hun mottar gaver eller andre tjenester fra klienten.

PSYKOLOGENS REDEGJØRELSE

I sin redegjørelse opplyser psykologen at han har gjennomgått rapporten for å kunne svare på klagepunktene. Samtidig opplyser han at han ikke lenger har tilgang på dokumenter og notater i saken.

Når det gjelder klagepunktet om ulikhet mellom den sakkyndige rapporten og vitnemålet i retten, opplyser psykologen at han ikke kan huske at han forklarte seg i strid med den sakkyndige rapporten. Slik han erindrer det, var det snakk om utdypninger og klargjøring av de vurderingene han hadde lagt fram i rapporten. I hans erfaring er det ikke uvanlig at dette skjer. I ettertid ser psykologen at han kunne ha drøftet noen av poengene mer, også skriftlig, men mener å huske at dette ikke ble gjort på grunn av tidspress. Han har forståelse for at klager opplevde dette negativt i og med at noen av påstandene som ble framsatt var nokså «tunge». Vanligvis er det psykologens erfaring at slike nyanseringer og drøftinger kommer frem i retten, men dette skjedde ikke i og med at saken gikk til forlik.

Psykologens erfaring er at det i saker om bosted og samvær fremsettes mange påstander både fra partene og andre informanter, og noen av disse påstandene kan både være grove og lite sannferdige. Som sakkyndig er det ikke mulig å etterprøve eller dokumentere disse påstandene. Samtidig kan en, i rollen som sakkyndig, heller ikke sensurere opplysninger. Psykologen viser for øvrig til at flere av påstandene også fremsettes i andre dokumenter i saken. Han kan heller ikke ta ansvar for hvordan partene bruker rapporten etter rettssaken. Han ser imidlertid at han, under skrivingen, ikke helt tok innover seg hvor belastende noen av påstandene var for klager. Han burde derfor, slik han selv ser det, ha drøftet noen av disse påstandene nøyere i rapporten, f.eks. påstanden om psykisk lidelse, ikke bare nøyed seg med å gjengi mors avvisning og kommentarer til påstandene.

Generelt avviser psykologen at han har utelatt sentrale dokumenter, har gjengitt dem feil eller ikke har lagt tilstrekkelig vekt på dem. Da han ikke lenger har tilgang på dokumentene, kan han ikke gjøre noen ny vurdering, men han mener at han har prøvd å gjøre en balansert

fremstilling av dokumentene i saken. Han mener imidlertid at det nærmest er umulig å gi en fremstilling som gjør at begge parter er tilfreds. Psykologen opplyser videre at han selvsagt gjør et utvalg av dokumentene han tar med i rapporten, men han har prøvd å ta med opplysninger og synspunkter som ikke nødvendigvis samsvarer med hans egne vurderinger.

Når det gjelder notatet fra farmor, mener psykologen å huske at hun hadde gjort noen notater/laget en huskeliste som hun brukte i samtale med psykologen. For å kunne gjengi farmors synspunkter så nøyaktig som mulig, ba psykologen om en kopi av notatet. Da han fikk forespørsel om utlevering av notatet, regnet han ikke dette som et eget dokument, men mer som del av de notater han hadde gjort fra samtalen og dette dermed hadde status som et arbeidsnotat. Slik han vurderte det, var det farmor som kunne samtykke til at notatet ble utlevert og dette hadde ikke noe med at han ville holde tilbake informasjon.

Slik psykologen leser klagepunktet om hans beskrivelse av klager, knyttes dette opp mot påstandene fra farmor om at klager hadde vært utsatt for misbruk og mishandling. Psykologen opplyser imidlertid at disse opplysningene kom relativt sent og at hans inntrykk av klager ble dannet over tid og på bakgrunn av flere samtaler. Psykologen er imidlertid enig i at han burde ha markert et klarere skille mellom hans oppfatning av mors væremåte og hennes reaksjoner på påstandene.

Etter at klagen kom, har psykologen reflektert mye over om han var blitt for opptatt av tidlige hypoteser og at dette svekket evnen til å vurdere alternative forklaringer. Han ser at dette punktet er viktig, og at det, et stykke på vei, kan være riktig. Saken pågikk i over ett år og han gikk fra å være mekler til rollen som utreder. Det var, ifølge psykologen, flere utfordringer i saken før han fikk rollen som utreder og han mener at dette nok preget både ham og arbeidet i saken, slik at han ikke klarte å bevare en tilstrekkelig kritisk holdning til egne arbeidshypoteser. Om ikke annet, mener han at dette viser at overgang fra en rolle til en annen er vanskelig. Samtidig viser han til at redegjørelsen for tingretten som ble oppfattet som rimelig balansert og basert på tilstrekkelig kjennskap til saken.

Psykologen opplyser at han nok ikke, i tilstrekkelig grad, var opptatt av mulige skadevirkninger for partene som resultat av det sakkyndige arbeidet. Samtidig er det vanskelig å unngå negative effekter da retten nettopp ber om en redegjørelse for partens omsorgs- og samværsevne, også svakheter som måtte være.

Når det gjelder søsteren til klagers beskrivelse av psykologens engasjement og kunnskap om saken, reagerer psykologen sterkt. Han avviser at hennes beskrivelse gir noe godt bilde av han. Han kjenner seg ikke igjen i dette og viser til at han har hatt en rekke oppnevninger uten at andre har fremsatt tilsvarende påstander.

KOMMENTARER OG SLUTTKOMMENTARER

Som nevnt foreligger det ikke kommentarer eller sluttkommentarer.

FERS VURDERING OG KONKLUSJON

FER bygger sin vurdering på den dokumentasjonen som foreligger.

FER har forståelse for at tvistesaker som gjelder bosted og samvær for felles barn er vanskelige og følelsesmessig krevende for de involverte, spesielt dersom den sakkyndiges vurderinger går mot egne ønsker. Rådet skal imidlertid kun ta stilling til om psykologen i sitt arbeid har brutt EPNP, ikke psykologens faglige vurderinger og konklusjon.

Når det gjelder klagepunktet om utlevering av et notat skrevet av farmor, har psykologen redegjort for årsaken til at dette ikke med en gang ble utlevert. Han oppfattet det som en del av sine arbeidsnotater og mente at det kun var farmor som kunne gi samtykke til utlevering av dette. Spørsmålet om hvilken status dokumentet hadde, ble behandlet av fagjurister i flere rettsinstanser, og Høyesterett besluttet til slutt at dokumentet skulle utleveres. Dette gikk imot avgjørelser i tidligere rettsinstanser. Med denne bakgrunnen vurderer FER det som urimelig at psykologen, på egen hånd, kunne forvente å håndtere den situasjonen som oppsto, og FER finner ikke at psykologen på dette punktet har brutt EPNP.

Angående beskrivelsen til klagers søster av psykologens holdninger til saken, avviser psykologen dette og det blir dermed stående som påstand mot påstand. FER har ikke noen mulighet for å avgjøre hva som er riktig beskrivelse og kan dermed ikke vurdere dette klagepunktet. Heller ikke klagers påstand om at psykologen kun har hatt en konfronterende og direkte stil overfor henne og ikke overfor far, har FER noen mulighet for å vurdere. Begge parter omtales i rapporten og det fremheves positive og negative forhold ved begge.

Psykologen avviser generelt at han har utelatt, feilsitert eller ikke vektlagt sentrale dokumenter i saken. Han har gjort en vurdering av relevans for saken og gjort en faglig vurdering av hvordan de ulike dokumentene skulle vektlegges. Slik FER vurderer det, har ikke psykologen brutt de fagetiske prinsippene på dette punktet.

Mandatet til psykologen var å vurdere fast bosted for barnet samt gi råd om samvær for den andre av foreldrene. Slik FER vurderer det, er forutsetninger for dette tatt opp i drøftingsdelen av rapporten og psykologen konkluderer med at det er vanskelig å gi et entydig råd om bosted. Han begrunner også denne konklusjonen og signaliserer at han vil komme tilbake til spørsmålet om bosted under hovedforhandlingen. Når det gjelder spørsmålet om samvær, har ikke psykologen funnet grunner til å avvike fra en alminnelig samværsordning. Det er, etter FERs oppfatning, ikke noe i psykologens vurdering som bryter med prinsippene i EPNP. FER vil også presisere at det er retten som skal fatte en avgjørelse i tvistesaken.

Psykologen skriver at det er vanskelig å forutse og forhindre eventuelle negative reaksjoner av det sakkyndige arbeidet i tvistesaker etter barnelova. Begrunnelsen er at utredningen nettopp går ut på å vise styrker og svakheter ved foreldrenes samværs- og omsorgsevne. FER har forståelse for dette, men det er likevel viktig å prøve å forhindre negative konsekvenser av en slik utredning. Psykologen kan eksempelvis, etter FERs vurdering, ikke klandres for at far har levert rapporten til andre, men at rapporten kun skulle anvendes i tingretten kunne godt ha vært presisert bedre i rapporten. FER finner imidlertid ikke at denne utelatelsen er tilstrekkelig til at dette er et brudd på EPNP.

Psykologen problematiserer selv at den skriftlige rapporten ikke i større grad tar opp, drøfter og nyanserer de påstandene som ble fremsatt om klager. Disse påstandene har vært en belastning for klager og når psykologen ikke tar fatt i disse i rapporten, kan det ha fremstått som om han har godtatt eller står inne for disse og tar utgangspunkt i disse i sin vurdering og konklusjon. Selv om dette åpenbart ikke har vært psykologens intensjon, bør den skriftlige fremstillingen være tilstrekkelig nyansert til at vitneprovet i retten ikke fremstår som en

alternativ forståelse. Det er også et poeng, slik psykologen selv poengterer, at ulike forhold ikke blir tilstrekkelig belyst når saken ender med forlik. Dette er, slik FER oppfatter det, nok et argument for at rapporten bør stå på egne ben og ikke bare ses på som del av en total pakke. På dette punktet finner FER at psykologen har brutt de fagetiske prinsippene.

Vedtak 5.1.1.3 Brudd på de fagetiske prinsippene er godtgjort. Innklaget psykolog gis kollegial veiledning.

Dette brevet er å regne som kollegial veiledning.

Vedtaket fattet av Fagetisk råd kan ankes til Psykologforeningens Ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.4 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i Fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk psykologforening sammen med Fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening
Svanhild Mellingen, leder

for leder, Ingvild Aubert, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret i Psykologforeningen, v/president Tor Levin Hofgaard